

Bergen, 30.6.1971
AAa/LGV

420.0

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN

J. 266

Lov av 20. april 1951 om trålfiske (trålerloven).

Ved lov av 18. juni 1971 er det i lov av 20. april 1951 om trålfiske foretatt endringer av §§ 1, 2, 3, 4 og 5 (som nå er blitt ny § 6). Det er gitt ny § 5. §§ 6-15 blir uendret med paragrafnumrene 7-16. Endringene trer i kraft 1. juli 1971.

Etter dette har loven fått følgende ordlyd:

§ 1.

Uten tillatelse av Kongen må ingen drive trålfiske med norsk fartøy.

Tillatelse kan bare gis den som er norsk statsborger eller likestilt med norsk statsborger, jfr. § 2, første ledd, i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen. Bestemmelsen i samme lovs § 2, annet ledd, gjelder tilsvarende.

For tillatelsen gjelder de begrensninger som følger av denne lov eller fiskerilovgivningen for øvrig.

Tillatelsen skal gjelde et bestemt fartøy. Kongen kan gi forskrifter om utstedelse og overføring av en tillatelse.

For tillatelsen kan det fastsettes vilkår.

§ 2.

Det er forbudt å fiske med trål innenfor Norges fiskerigrense.

Kongen kan ved forskrift fastsette at det skal være adgang til å drive trålfiske i området mellom 4 og 12 nautiske mil utenfor grunnlinjene over hele eller bestemte deler av kyststrekningen østenfor en linje rettviseende 136° fra Lindesnes fyr.

Kongen kan ved forskrift fastsette at det skal være adgang til å drive trålfiske med norsk fartøy inntil 500 tonn brutto drektighet i området mellom 4 og 12 nautiske mil utenfor grunnlinjene over andre deler av kyststrekningen enn nevnt i annet ledd, når fisket har til formål å skaffe fangst eller fangstprodukter til bearbeidelse ved anlegg i Norge eller for å skaffe fersk fisk til levering i Norge. Adgangen kan begrenses til bestemte områder og til bestemte tidsrom. I forskriftene kan det gis nærmere regler om adgang til fiske etter dette ledd.

Kongen kan ved forskrift bestemme at bestemmelsene i § 6 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene ikke får anvendelse i områder innenfor fiskerigrensen der det i medhold av annet eller tredje ledd er gitt adgang til å fiske med trål.

§ 3.

I tvilstilfelle bestemmer departementet om et redskap skal anses som trål etter denne lov.

Departementet kan gi forskrifter om at forbudet i § 2, første ledd, i denne lov ikke skal gjelde fiske med småasket flytetrål etter visse fiskearter.

Fiske med reketrål er unntatt fra denne lovs bestemmelser.

§ 4.

Før det gis dispensasjon til trålfiske i medhold av § 2, tredje ledd, og før tillatelse gis i medhold av § 1, første ledd, kan uttalelse fra et råd oppnevnt av Kongen innhentes. Rådet oppnevnes for 4 år om gangen og skal ha minst 9 medlemmer med varamenn.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om rådets virksomhet.

§ 5.

De som får tillatelse til å drive fiske med trål er forpliktet til å finne seg i slik regulering med hensyn til leveringssted, fangstkvantum, fangstens anvendelse, fangsttid og fangstområde som til enhver tid fastsettes av Kongen.

Departementet kan pålegge dem som får tillatelse til å drive fiske med trål å gi oppgaver over fangstkvantum, fangsttid, fangstområde, fangstens verdi, hvor og til hvilken anvendelse fangsten er levert og regnskap for fartøyets drift. Departementet kan gi nærmere forskrifter om oppgaveplikten.

§ 6.

Ethvert fiskefartøy med trål som befinner seg innenfor fiskerigrensen skal ha samtlige trålredskaper stuert bort innenbords dersom fartøyet ikke har adgang til å fiske med trål i det område det befinner seg i.

Denne bestemmelse gjelder ikke et fartøy som befinner seg i havneområde.

§ 7.

Fartøyer som kommer til fiskeplasser hvor andre fartøyer allerede driver fiske, skal ikke sette sine redskaper og bøyer slik i forhold til disse andre fartøyer og deres redskaper at de på en utilbørlig måte griper forstyrrende inn i eller hindrer deres fiske.

§ 8.

Trålfiskere skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å hindre at det voldes skade på utestående garn- eller linerredskaper.

Trålfiskere skal, når de er i sikte av fartøyer som fisker med garn eller line, søke opplysninger hos disse fartøyer om beliggenheten av deres redskaper og skal, når de har fått meddelelse herom, treffe nødvendige forholdsregler for å unngå dem.

§ 9.

Når fartøyer fisker med garn eller liner, skal trålfiskere ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra fartøyene eller disses redskaper.

§ 10.

Når trålfiskere om dagen er i sikte av merker eller om natten av lys som er satt ut av fiskere som har etterlatt sine redskaper i sjøen, skal de ikke drive fiske nærmere enn en nautisk mil fra slike merker eller lys og skal i intet tilfelle fiske mellom to slike merker eller lys.

§ 11.

Oppsynsskip skal, når forholdene tilsier det, gjøre trålfiskere oppmerksom på garn eller liner som er satt i sjøen og disses beliggenhet. Trålfiskerne skal ta hensyn til de anvisninger som således er gitt, og skal treffe alle nødvendige forholdsregler for å unngå redskapene.

§ 12.

Dersom det er voldt skade på garn eller liner, har trålfiskere som samtidig hermed har trålet på feltet, bevisbyrden for at skaden ikke skyldes feil fra deres side - med mindre omstendighetene avgjort taler imot at sådant bevis fordres.

§ 13.

Den som overtredet denne lov, eller forskrifter som er gitt med hjemmel i loven - eller medvirker hertil - straffes med bøter.

Ved overtredelse av lovens § 1 blir dessuten å inndra hele den ombordværende fangst med samtlige fangstredskaper, uansett om de tilhører den skyldige eller ikke. Hvor særdeles formidlende omstendigheter foreligger, kan inndragning unnlates for fangstredskapenes vedkommende. Også fartøyer med tilbehør kan inndras uansett om de tilhører den skyldige eller ikke. Videre kan verdien av fangst, fangstredskaper og fartøy med tilbehør - helt eller delvis - inndras, foruten hos den skyldige også hos eieren (rederen), selv om denne ikke er straffskyldig.

Ved inndragning bortfaller panterett eller annen heftelse som måtte hvile på fartøy eller redskap.

Er den skyldige tidligere dømt til straff etter denne lov, eller foreligger andre skjerpende omstendigheter, kan fengselsstraff i inntil 6 måneder idømmes enten alene eller i forbindelse med bøtstraff.

Overtredelse blir å anse som forseelse.

Inndragning etter denne lov er ikke å anse som straff.

Sak om inndragning kan reises selvstendig uten forbindelse med straffesak.

§ 14.

Kongen kan tildele sjefen på fartøy som fører oppsyn med overholdelse av denne lov, myndighet til å forelegge bøter for overtredelser av lovens §§ 5-10 og de i straffelovens § 418, første ledd, omhandlede forskrifter til unngåelse av sammenstøt mellom skip eller angående nødsignaler eller losning.

§ 15.

Hvis overtredelsen er begått av noen av besetningen på et fartøy og straffeansvar i den anledning kan gjøres gjeldende mot fartøyets fører, blir den underordnede ikke å straffe.

§ 16.

Forskriftene i denne lov skal ikke gjelde for de fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten.

Bestemmelse og forskrifter gitt i medhold av trålerloven.

1. Bemyndigelse til Fiskeridepartementet til å utstede tråltillatelser i medhold av § 1, første ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

I medhold av § 1, første ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål er det ved kongelig resolusjon av 25. juni 1971 bestemt:

I.

Fiskeridepartementet bemyndiges til å gi tillatelse til å fiske med trål i medhold av § 1, første ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

II.

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1971. Samtidig oppheves punkt 2 i I i kongelig resolusjon av 17. januar 1964.

-
2. Forskrifter om adgang til å fiske med trål innenfor fiskerigrensen i medhold av § 2, annet og tredje ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

I medhold av § 2 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål er det ved kongelig resolusjon av 25. juni 1971 fastsatt følgende bestemmelse:

I.

§ 1.

Tillatelse til å fiske i de områder og til de tider som er nevnt i §§ 2, 3, 4 og 5 gjelder for fartøyer inntil 500 tonn brutto drektighet i områdene mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene.

Videre gjelder bestemmelsene i de nevnte paragrafer for fartøyer inntil 300 tonn brutto drektighet og for fartøyer over 300 inntil 500 tonn brutto drektighet som 1. februar 1962 hadde tillatelse til å drive fiske med trål, i områdene mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene.

Fangster som tas i de områder og til de tider som er nevnt i §§ 2, 3, 4 og 5 skal føres i land i Norge.

§ 2.

I følgende områder mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål hele året:

1. Sør for 67°20' n.br. og langs kysten til grensen med Sverige.
2. Nordøst for 67°35' n.br. og inntil 69°12' n.br.
3. Nordøst for 16° o.l. og inntil 69°43' n.br.
4. Nord for 69°47' n.br. og inntil 19° o.l.
5. Nordøst for 19°30' o.l. og inntil fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark.

I området mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det fra 67°20' n.br. til 67°35' n.br. tillatt å fiske med trål hele året.

§ 3.

I området mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene nord for 69°12' n.br. til 15°25' o.l. er det tillatt å fiske med trål fra og med 15. februar til og med 15. mai.

§ 4.

I følgende områder mellom 4 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 16 april og til og med 31. oktober:

1. Grimsbakken: Fra 69°43' n.br. til 69°47' n.br.
2. Fugløybanken: Fra 19° o.l. til 19°30' o.l.

§ 5.

I området mellom 6 og 12 n.mil fra grunnlinjene er det i Finnmark fylke tillatt å fiske med trål hele året.

I Finnmark fylke er det i området mellom 4 og 6 n.mil fra grunnlinjene tillatt å fiske med trål i tiden fra og med 15. mars til og med 30. september.

§ 6.

I de områder og til de tider som er beskrevet i §§ 2, 3, 4 og 5 kommer § 6 x) i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene ikke til anvendelse.

II.

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1971.

Fra samme tidspunkt oppheves kongelig resolusjon av 18. august 1961 om forbud mot å bruke visse redskaper, gitt i medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene.

x) Gjelder helligdagsfredningen.

-
- J. Forskrifter om fiskearter som i henhold til § 3, annet ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål kan fanges med småasket flytetral innenfor fiskerigrensen.

I medhold av § 3, annet ledd, i lov av 20. april 1951 om fiske med trål er det ved kongelig resolusjon av 25. juni 1971 fastsatt følgende bestemmelse:

I.

Forbudet i § 2, første ledd, i lov av 20 april 1951 om fiske med trål kommer ikke til anvendelse på fiske med småasket flytetral etter følgende fiskearter:

Makrell, sild, sildartet fisk, lodde, sil, øyepål, smelt, ål, fjesing, kolmule, hestemakrell (taggmakrell), polartorsk (ismort), makrellgjedde, strandreker, dypvannsreker, sjøkreps (bokstavhummer), muslinger eller andre skalldyr.

II.

Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1971.
